

synes, at det ogsaa var hans Pligt at tale med, og det burde da, troer jeg, ved slige Leiligheder ikke nægtes ham; med Bestyrelsen af Fattigvæsenet vilde han jo derfor ikke faae det Allermindste at gjøre. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale det af mig stillede Vædringsforslag til det høie Thing.

Brinck-Seidelin: Jeg skal tillade mig ligeoverfor den ærede Ministers Bemærkninger i Anledning af vort Forslag under Nr. 37 at udtale, at, selv om det ikke ligefrem fremgaaer af Lovforslaget, som det foreligger, at det skal kunne være Sogneraadet tilladt at forfatte mere end een Hovedligning om Aaret, saa troer jeg dog heller ikke, at der i samme findes noget udtrykkeligt Forbud imod at forfatte en særlig Tillægs-ligning. Men i ethvert Tilfælde troer jeg, at, hvis Forslaget, som det her er stillet, vedtages, vil det være aldeles klart, at det er Hovedreglen, at der ikke maa affattes mere end een Hovedligning om Aaret, og jeg troer, at der er den fuldstændigste Betyrrelse deri, at Amtsrådets Approbation skal erhverves, for at en Extraligning skal kunne finde Sted. At forøvrigt en saadan Extraligning kan være nødvendig, troer jeg ogsaa, at flere af de Herrer ville have erfaret i Aaret 1863, da Hestes-udskrivningsloven udkom. For mange Communer udgjorde jo nemlig det Beløb, der skulde anvendes til Indkjøbet af Heste, ligesaa Meget som Communens hele Behov til Fattig- og Skolevæsenet. Nu mener den ærede Indenrigsminister, at det vil være en let Sag for Sogneraadet at tilveiebringe et saadant Beløb ved Laan, men det troer jeg ikke; thi efter, hvad jeg selv har bragt i Erfaring i den Tid, for drede man, at Amtsrådets eller Indenrigsministeriets Samtykke skulde erhverves til saadant Laans Optagelse, og det var der ikke levnet Tid til at indhente, eller man fordrede endog, at Sognerådets Medlemmer skulde personlig overtage Gjældsforpligtelsen for Laanet; men det vilde dog være ubilligt at stille en saadan Fordring til Sogneraadetsmedlemmerne med Hensyn til Tilveiebringelsen af Midlerne til at dække Udgifter, der flyde af saadanne ligefrem ifølge Lovgivningens paahvilende Forpligtelser. Der vil vistnok ogsaa kunne tænkes

andre Tilfælde, hvor der kan være Tale om en øieblikkelig Udredelse af Udgifter for en Commune, som ikke have været paareguede, som f. Ex. hvor et Par Districtsheste ere blevne kasserede, eller hvor et større Broanlæg er blevet revet bort. Jeg troer som sagt, at der med Hensyn til, at Sogneraadet ikke uden Nødvendighed skal gribe til en Extraligning, ligger den fuldstændigste Betyrrelse deri, at Amtsrådets Approbation derpaa skal indhentes. Det er dernæst meget byrdefuldt at opkræve en saadan Extraligning, ligesom der jo ogsaa i det Hele taget vil være en Animositet tilstede hos Beboerne imod en saadan Extraligning sidst paa Aaret. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Forslaget, og jeg troer ikke, at man ved dets Vedtagelse risikerer, at Tilladelsen til Extraligninger vil blive misbrugt.

Indenrigsministeren: Naar Staten igjennem en særlig Lov paalægger Communerne særlige Præstationer, saa maae de med Billighed kunne forlange, at den samme Lov giver Communerne Anvisning paa, paa hvilken Maade de skulle tilveiebringe disse Præstationer. — I Anledning af det af det høierverdige 1ste Medlem for 5te Kreds (Vindeshøll) med flere andre Medlemmer under Nr. 53 stillede Forslag til § 16 maa jeg kun gjentage, hvad jeg troer alt før at have udtalt, at jeg vel ikke finder Anledning til at modsætte mig Vædringsforslaget for Communerne Skyld, men at jeg derimod meget tvivler om, at man ved Vædringsforslaget vil naae, hvad man dermed tilsigter; jeg troer, at Sognepræsterne, dersom de kunde udtale sig derom, vilde frabede sig den Stilling, der derved er anvist dem.

Brinck-Seidelin: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Brinck-Seidelin: Jeg skal blot ligeoverfor den ærede Indenrigsministers sidste Udtalelse tillade mig at bemærke, at, skjøndt ganske vist en saadan særlig Lov om særlige Præsta-